

[Tinning]

Men i sådanne tilfælde kan der sagtens være folk, der ikke kan betale, og det kan altså ikke nytte noget at sige til dem: vi har én gang taget stilling til jeres betalingsevne, så siden I ikke kan betale, lægger vi en bøde oveni! Så kan de ganske vist slet ikke betale, men så har man da gjort noget. Det er den holdning til folk, jeg mener er ubrugelig.

Jeg synes, at det, vi skal gøre – især i udvalget – er at finde ud af: når statsrevisorer og rigsrevision har interesseret sig for det her, så er det, fordi beløbene er steget, men hvad er det, der ligger bag de stigninger?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 149:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Ændrede reguleringsbestemmelser).

(Fremsat 29/1 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Mette Groes (S):

Lovforslaget opregulerer dagpengenes maksimumsbeløb med 2 pct., eller 48 kr. ugentlig, fra 1. april 1986. Det kan vi naturligvis ikke have noget imod, bortset fra at det er et latterlig lille beløb. Dagpengene er ikke steget siden oktober 1982. I mellemtiden er alt andet steget: husleje, mad, tøj, forsikringer, lys, gas, transport.

I 1983 steg priserne med 6 pct., i 1984 steg priserne med 6 pct., og i 1985 steg de med 3,5 pct. Over for denne samlede stigning på 15,5 pct. står regeringens tilbud om en kom-

pensation på 2 pct. til dem, der i forvejen har mindst: dagpengemodtagere og kontant-hjælpsnydere. Synes regeringen selv, at det er rimeligt?

Vi kan naturligvis ikke tilslutte os, at der fortsat ikke skal ske en pristalsregulering af beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg skal på den konservative folketingsgruppes vegne sige, at vi kan tilslutte os dette forslags to dele, nemlig at maksimumsbeløbet for sygedagpenge og barseldagpenge forøges med 2 pct., og at bortfaldet af pristalsreguleringen videreføres i yderligere et år. Det er tilfredsstillende, at der nu er fundet de penge på finansloven, som er nødvendige for dette forslag.

Hanne Severinsen (V):

Også i venstre kan vi tilslutte os forslaget. Det er jo en følge af en folketingsbeslutning fra sidste år, og det er i virkeligheden også en følge af det lovforslag, vi skal behandle som næste punkt på dagsordenen. Vi håber, at en hurtig udvalgsbehandling snart kan betyde, at forslaget bliver vedtaget.

Birthe Hansen (SF):

Der er ingen ende på de muligheder, den borgerlige regering giver os folketingsmedlemmer. Se nu bare det lovforslag, jeg står med her i hånden. Det får jo én til at føle sig som en hel filantrop, hvis man siger ja til det, for nu foreslår socialministeren, hårdt trængt af de radikale, at syge- og barseldagpengene sandelig skal forhøjes med hele 2 pct. fra 1. april 1986. Nu har disse dagpenge jo også været fastfrosset siden januar 1983, og fra 1982 til 1984 faldt disse dagpenges købekraft med ca. 14 pct.

Socialministeren vil selvfølgelig sige, at det vil koste alt for meget at sætte dagpengene op med mere end 2 pct. Ja, helt himmelråbende ville det vel være at foreslå 5 pct. Tænk, hvad det ville koste! Ord er nu engang nogle sære størrelser, for når det er arbejderne, der mister penge, hedder det pludselig ikke »koster«, så hedder det som regel, at der »spares«.

Selvfølgelig kan vi godt se i SF, at 2 pct. er bedre end ingenting, men det er sandelig